

Rady Ministrów z dnia 16 października 1945 r. Nr 55-11/1, w chwili obecnej nie jest jeszcze należycie postawiona. Największym jej niedociągnięciem jest fakt, że niektóre Ministerstwa wbrew wyżej powołanej uchwale nie uzgadniają z Prezydium Rady Ministrów organizacji programów kursów. Stan ten uniemożliwia racjonalne i planowe przeszkolenie pracowników państwowych, powodując niejednokrotnie dublowanie kursów o jednakowej problematyce programowej, jednocześnie powoływanie pracowników na różne kursy, niedostateczne wykorzystanie ośrodków szkoleniowych, zbędne wydawanie skryptów podobnej treści w różnych resortach, znaczną dysproporcję w zakresie honorariów za wykłady, dewaluację wartości kursów i wydawanych świadectw ukończenia kursów, niejednokrotnie szkolenie ludzi mało wartościowych, którzy powinni ulec selekcji oraz cały szereg innych błędów i niedomagań, które ujemnie się odbijają na całokształcie spraw państwowych Polskiej Ludowej i są sprzeczne z zasadą planowości, obowiązującej w ustroju Demokracji Ludowej.

Dla położenia kresu dotychczasowemu stanowi w oparciu o wyżej cytowaną uchwałę Rady Ministrów zarządzam:

1) Wszystkie Ministerstwa winny sporządzać roczne plany szkolenia swych pracowników oraz pracowników władz i instytucji podległych w oparciu o plan sześcioletni szkolenia pracowników i nadsyłać te plany do Prezydium Rady Ministrów (Biuro Kadr — Dział Szkolenia Administracyjnego). Plany szkolenia na rok 1950 winny być sporządzone i nadesłane wraz z preliminarzami wydatków do dnia 15 grudnia 1949 r. do uzgodnienia i dla opracowania ogólnego planu szkolenia pracowników państwowych na rok 1950.

2) Organizacja i programy kursów jak również wydawanie skryptów każdorazowo winny być uzgodnione z Prezydium Rady Ministrów. Niedopełnienie powyższego spowoduje wstrzymanie przez Ministerstwo Skarbu kredytów na sfinansowanie kursu.

3) Nad kursami należy ustanowić ścisły nadzór w zakresie właściwego naświetlenia politycznego zadań administracji państwowej, realizacji programu, frekwencji, poziomu naukowego i pedagogicznego wykładów i ćwiczeń, skryptów i innych pomocy naukowych oraz w zakresie celowości wydatków poniesionych na przeprowadzenie kursów.

4) Na kursy należy kierować tylko tych pracowników, których dalsze pozostanie w aparacie administracyjnym nie budzi wątpliwości. Ukończenie kursu, jako równoznaczne z powiększeniem kwalifikacji pracownika, powinno być brane pod uwagę przy obsadzaniu stanowisk i przy awansach.

5) Ministerstwa organizują kursy związane z ich specjalnym zakresem działania; Prezydium Rady Ministrów — kursy ogólnoadministracyjne i kursy specjalne dla pracowników powtarzających się działów służby (np. służba rachunkowo-kasowa, budżetowo-gospodarcza, polityka personalna, działy organizacji).

6) W wyniku porozumienia z Centralną Radą Związków Zawodowych:

a) Ministerstwa zaniechają organizowania specjalnych kursów mających na celu wyłącznie wyszkolenie polityczno-społeczne, które w myśl uchwał Centralnej Rady Związków Zawodowych będą przeprowadzane przez związki zawodowe.

W miarę jednak potrzeby i możliwości administracja państwowa będzie pomagała związkom zawodowym w organizowaniu i przeprowadzaniu odpowiednich kursów.

b) W programy kursów fachowych, organizowanych przez administrację państwową, należy włączyć zagadnienia społeczne i związkowe jako odrębny przedmiot nauczania. Szczegółowe wytyczne do tego przedmiotu zostaną dodatkowo przesłane.

c) Instancje związkowe odpowiednich szczebli (P.R.Z.Z., O.R.Z.Z. oraz C.R.Z.Z. — odnośnie kursów dla pracowników władz centralnych) będą powiadamiane o kursach fachowych.

Przedstawiciele w. w. instancji ruchu zawodowego mają prawo w porozumieniu z władzą administracyjną, która zorganizowała kurs, asystować na wykładach i zajęciach, zgłaszać swe uwagi i spostrzeżenia kierownictwu kursu lub instytucji, która kurs zorganizowała, jednakże nie mają prawa bezpośredniej ingerencji w sprawę kursu.

d) Część programu, poświęcona zagadnieniom związkowym, jest realizowana przez wykładowców, wskazywanych przez instancje władz związkowych.

i związkowych uczestnicy kursów zdają egzamin przed komisją egzaminacyjną, w skład której wchodzi m. in. przedstawiciel właściwej instancji władz związkowych.

f) Ocena uzyskana z przedmiotu zagadnień związkowych jest uwidoczniiona na świadectwie ukończenia kursu. Jeśli na świadectwie (zaświadczeniu) nie uwidacznia się wyników poszczególnych egzaminów i wykazuje się jedynie ocenę ogólną, należy wyszczególnić wszystkie przedmioty nauczania, zawarte w programie.

g) Uczestnictwo w kursie fachowym, w którego programie są odpowiednio uwzględnione zagadnienia społeczne i związkowe, uwieńczono uzyskaniem świadectwa ukończenia kursu, zwalnia absolwentów od obowiązku uczestniczenia w masowym szkoleniu związkowym.

h) Dla uniknięcia przypadkowości i chaosu w zakresie szkolenia odpowiednia władza administracyjna, właściwa instancja związkowa oraz właściwa instancja partyjna P. Z. P. R. uzgadniają kalendarz kursów, zajęć i t. p.

i) Pracownicy, którzy zgodnie z planami szkoleniowymi mają być powołani na kursy fachowe, są zwolnieni od kursów związkowych.

j) Jeśli uczestnicy kursów fachowych uprzednio ukończyli kursy związkowe, których program pokrywa się z odpowiednią częścią programu kursów fachowych, nie mają obowiązku brać udziału w zajęciach poświęconych zagadnieniom związkowym i poddawać się odpowiednim egzaminom.

W tym przypadku w zasadzie na świadectwach (zaświadczeniach) nie umieszcza się oceny egzaminu z przedmiotu zagadnień związkowych, względnie nie uwidacznia się przedmiotu w podanym programie (pkt. f).

Na życzenie absolwenta można na świadectwie (zaświadczeniu) umieścić ocenę z przedmiotu zagadnień związkowych uzyskaną na kursie związkowym na podstawie odpowiedniego zaświadczenia, wydanego przez związek. Zaświadczenie to należy dołączyć do akt kursu.

7) Wszystkie Ministerstwa będą nadsyłać sprawozdania roczne z akcji szkolenia pracowników do dnia 15 stycznia za rok ubiegły.

8) Odpisy wszelkich zarządzeń, okólników, instrukcji, regulaminów i t. p. w sprawach szkolenia pracowników winny być bieżąco nadsyłane do Prezydium Rady Ministrów.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1139.

DECYZJA MINISTRA SKARBU

z dnia 24 listopada 1949 r.

w sprawie uznania przedsiębiorstw bankowych w likwidacji za zlikwidowane.

Na podstawie art. 13 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 410) uznaje następujące przedsiębiorstwa bankowe:

1) Dom Bankowy Hieronim Schiff w Łodzi w likwidacji,
2) Dom Bankowy Józef Hirsberg w Łodzi w likwidacji i
3) Dom Bankowy S. Kassman w Łodzi w likwidacji za zlikwidowane.

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski

DZIAŁ II SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

1140.

ZARZĄDZENIE

PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 17 listopada 1949 r.

w sprawie wydawania pozwoleń na wywóz narzędzi pracy dla emigrantów.

Dla ustalenia zasad, na podstawie których będą mogły być udzielane emigrantom zezwolenia na wywóz maszyn i narzędzi, na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 września 1939 r. o zakazie przewozu i wywozu towarów, z Ministerstwem Handlu Zagranicznego do następującej: